

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuißimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1634

De Dominica. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40244

prohibuit celebrari per totam ciuitatem, vel diaecsim, etiam de cuiusque Ordinary licentia, Missam, vel Festum cum Officio de Sancto, eò quod in loco adgit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, aut aliqua Reliquia; sed tantum in ipsis Sancti Ecclesia Titulari, sive ubi afferuantur insignis Reliquiae, & non aliibi. Quae vero sit insignis Reliquiae, eadem lacra Congregatio declarauit statim, & nos descripsimus in primo Tomo par. 1. titulo 11. circa finem. addidit pœnam eadem sacra Congregatio ibidem, nimis, quod aliter non fit satis muneri recitandi diuini Officij; & consequenter infligitur pœna non faciendi à Clero fructus suos beneficiorum, præter lethale peccatum quod committitur. Eadem sacra Congregatio declarauit, comprehendendi in dicto Decreto Ecclesiæ Abbatiales, die 28. Septembris 1628.

6 De priuilegijs Festi, seu Officij Semiduplicis, agemus infra in pluribus locis.

De Simplici. II. §.

De Simplici. CAP. IV.

¹ **D**VRANDUS loco citato usurpat hanc vocem Simplex. Antea vocabant Officiū trium lectionum, *Microl. cap. 44. & Radulph. Propos. 17.*

2 Festa vero Simplicia, quibus in Calendario nihil apponitur, suprant hodie centenarium numerum, de quibus agemus singillatim in Proprio Sanctorum.

3 Qui numerus centenarius quam recte congruat, accipe ex sancto Bernardo, & Radulpho. Numerofitas Festiuitatum, inquit *Bernardus ad Canon. Lugdun.* cines decet, non exules. Radulphus autem *Propos. cit. addit.* sumendam esse nimis proportionem

à Christo, qui duodecim elegit Apostolos, quos posuit in superiori gradu; in inferiori vero posuit septuaginta duos Discipulos, hoc est, sexies duodecim. Vnus est Christus, cui datur Officium Dominicæ; Apostoli duodecim sunt: ergo & Festa Sanctorum solemnia in minori numero esse debent quam numerus Dominicarum. Simplicia plura esse debent (cum quibus stat recitatio Psalterij) sicuti à Christo multiplicatur Discipuli. Duplicia Sanctorum (non loquor de Duplicibus Christi Festis) in Calendario Romano sunt numero sexaginta quatuor; Sanctorum Semiduplicia ad quadraginta: conuenit ergo, ut Simplicia excedant, vti fit, numerum centesimum.

4 Incipit à Vesperis quidem, sed ferialibus, & terminatur Officium Simplex ad Nonam, *Microl. cap. 44. & Radulph. Propos. 18.*

De Dominica. CAP. V.

¹ **D**E Officio Dominicæ *Microl. cap. 62.* hæc habet memoranda. In omni Dominicæ Ecclesiastico conuentui cum Officio Dominiæ satisfacimus, nisi aliqua multum celebris (*nota*) festiuitas occurrat. Addo ego, ratione Dominicæ quædam Officia festiuiora fieri, vt videre est in Festo Innocentum, & in Vigilia Natiuitatis Domini, quibus datur *alleluia, Te Deum*, respectuè cum consequentibus.

2 De Dominicis Aduentus, & à Septuagesima usque ad Octauam Paschæ, quæ sunt maioris reverentia & cultus, testatur *Radulph. Propos. 15.* eas numquam omitti; quod & hodie obseruamus.

3 Dominicæ infra Octauas Natiuitatis,

tatis, ex *Microl. cap. 37.* Epiphaniæ, ex eodem cap. 41. Ascensionis Domini, ex eodem cap. 37. & Corporis Christi, ex *Vrbano IV.* sunt priuilegiata, ita ut Officium non sit Dominicale, sed de Octaua, & de Domino tamen. Ratio est, ex *Microl.* vt Officium instanti celebritati concordet, hoc est, summae celebritati Domini: nam in Dominicis alijs infra Octauas Sanctorum non est æquum, vt Officium Dominicale, quod Domini est, cedar Officio Sancti, cuius dies infra Octauam celebratur. Addi potest alia ratio pro Dominicis infra Octauas Nativitatis, & Epiphaniæ; quia scilicet ut plurimum illa Nativitatis celebratur extra diem Dominicum, & hæc Epiphaniæ celebratur aliquando in Sabbato. Extra verò diem ipsum Dominicum, non dicuntur congrue Psalmi de Dominicæ eidem diei præcisè assignati.

4. Quæritur: Cur à Nativitate Domini vñque ad Epiphaniam inclusuè dantur Dominicæ, in quibus nulla prorsus contingit fieri de ijsdem commemoratione, vnde & in Calendarijs dicuntur Vacantes? Ratio dubitandi est, quia sicut occurrente Festo sancti Silvestri in Dominicæ, fit de Festo cum commemoratione Dominicæ; ita in Festo (puta sancti Ioannis) occurrente in Dominicæ poterat idem fieri. Verum incongruum erat, si occurreret Festum Nativitatis, vel Circumcisionis, vel Epiphaniæ in Dominicæ, quod vñ simul cum Festo Domini fieret commemoratione eodem die de Festo eiusdem Domini, quod est Dominicæ: in gratiam autem Nativitatis Domini & Circumcisionis fuit ordinatum, quod nec in tribus Festis & Octauis diebus S. Stephani, S. Ioannis,

& SS. Innocentum haberetur ratio Dominicæ occurrentis; de qua tamen infra Octauam, tamquam de Dominicæ impedita, fit Officium post festum S. Thomæ, vel in Festo S. Thomæ, hoc eodem translato in Feriam frequentem. & ita congruit Euangelium, quod legitur Fatione Dominicæ, legi post natum Christum, non eodem veluti nascente per quamdam representationem. Eadem ratio militat in Vigilia Epiphaniæ, & in Epiphaniæ; in quibus si occurrit Dominicæ, ea vacat, neque habet Euangelium quod tempore conueniat, neque consequenter commemorationem; imò neque ex textu Euangelico decerpere potuit, quod legitur conuenienter in Dominicis occurrentibus intra hæc Festa, vt nre consideranti patet (Euangelium autem est caput totius Officij, ait *Ruperti, lib. 1. cap. 37.*) & ea quæ leguntur in Dominicæ infra Octauam Nativitatis, & in Vigilia Epiphaniæ, anticipare leguntur, cùm ea contigerint post Purificationem beatæ Virginis, vt patet in textu Euangelico S. Lucæ, & in Matthæi.

5. Dominicis post Epiphaniam additum est à Pio V. Officium Dominicæ sextæ. Antiquitus autem, si Dominicæ sexta occurreret, in ea repetebatur Officium Dominicæ præcedens, teste *Duran. lib. 6. cap. 23.* quæ nunc supersunt, vel in Sabbato præcedenti, vel inter Dominicæ post Pentecosten celebrantur, ita ut non omittatur Dominicæ vlla (vide cultum diei Dominicæ) quin de ea saltem commemoratione fieri, si minus Officium fieri queat. Explicat *Radulph. Propos. 15.* in hac rem illud Psalm. 117. quod in Officio Primæ diei Dominicæ legitur: *Confiteor diei solemnem in frequentationib[us],*

nibus (ut legit Psalter. Romanum, & Ambrosianum) id est, ut frequenter Dominicis diebus seruetur Officium Dominicale, nisi magna festivitas occurrat: usque ad cornu Altaris, hoc est, etiam Officium Missæ Dominicale obseruando. Hæc ille.

6 Dominicarum post Pentecosten Officia sunt vigintiquatuor: quod si Berno de quibusdam ad Missam speet. cap. 6. numeret tantummodo viginti tres Dominicæ, id est, quia quintam superaddit Aduentu, quod in idem recidit; ut nimis præter Aduentum, & à Septuagesima ad Festum Trinitatis, Dominicæ per annum non excedant numerum trigesimum, ut ritè numeranti patet.

7 Quæ igitur non possunt celebrari ante Septuagesimam, transferuntur post 23. Dominicam Pentecostes, ut nulla vacet. Post Pentecosten verò ad summum erunt Dominicæ vigintiocto, de quo numero Berno loco citato ait: Septenario quater ducto in hanc perfectionis summam excrescit; & nulli dubium est, quin septem ad Spiritum sanctum, quatuor verò pertineant ad Euangelium: quia per sepiasm gratiam Spiritus sancti (in Pentecoste effusam) prædicatum est Euangelium per quatuor mundi plaga. Hæc ille.

8 Ultimo loco semper ponitur quæ vocatur vigesima quarta, *Microl. c. 26.* ut ultimum, inquit, Officium in proxima tantum hebdomada ante Aduentum Domini canteretur. est enim preparatio Dominicæ Aduentus. Atque, ut notauit *Azorius lib. 10. cap. 15.* finiuntur Ecclesiastica Officia in commemoratione extremi futuri iudicij, sicut etiam similiter inchoantur, ut patet legenti *Euangelia Dominicæ 24. &*

Dominicæ primæ Aduentus. Addo, id est Dominicam 24. de iudicio futuro semper esse ultimam anni Ecclesiastici, qui incipit in Aduentu; quia Ecclesia in toto anni curriculo representare studet Christi actiones à primo Aduentu in carne, usque ad secundum in fine mundi aduentum.

9 Si quæ superfit Dominicæ, ita ut propriè in die Dominicæ locum non habeat (quod accidere potest in Officio secundæ Dominicæ, de qua tamen habetur propria Rubrica *Sect. 6. cap. 8.* vel sequentium post Epiphaniæ, & in Officio Dominicæ 23. post Pentecosten) tunc fit de Dominicæ exclusa in Sabbato præcedenti non impedito Festo nouem Lectionum, alioquin in alia immediate præcedenti Feria, seu Festo Simplici, in qua, seu quo Officium fiat de Feria, & legantur tres Lectiones de Homilia Dominicæ, & in Laudibus dicatur Antiphona ad *Benedictus*, & Oratio de Dominicæ carente proprio loco cum commemo ratione Festi Simplicis. Et nota, præcedentem Feriam non esse ad libitum, sed Sabbato solùm impedito nouem Lectionum; & illud verbum fit, quod habetur in Rubr. de *Domin. num. 4.* est coniungendum cum verbo legantur, ita ut ambo sint im prestantia. Quod si tota hebdomada sit impedita Officijs nouem Lectionum, etiam translati (quod in postrema Breuiarij recognitione additum est) tunc in Sabbato legatur nona Lectio de Homilia illius Dominicæ, & de eadem fiat commemoratio in Laudibus tantum, cum Antiphona, & Oratione propria. Hæc in Rubricis de *Dominicæ tit. 4. num. 4. & 5.* Ratio est, ne Officium vilius Dominicæ omittatur; tum ne admirationi populo sit,

D quod

26 Comm.in Rubr.Breuiarij. Sect.III. Cap.V.&VI.

quod ante Clementem VIII. fiebat, dum, translato Semiduplici Festo, fiebat Officium de Dominica extra suum diem, & propriam sedem, quæ ob anni angustiæ deerat; quod populum facilè latet; qui tamè erga Festum de Sancto Semiduplex deuotius moueri solet.

10 Ex quo etiam patet, quod, impedito Sabbato ut lūprā, aut Feria sexta, aut quinta à Festo Simplici, non erit anticipandum Officium predicatorum Dominicanorum Feria quarta aut tertia, in qua nullum fortasse occurrit Festum: nam neque Simplex Officium B. Virginis in Sabbato, neque Festum Simplex in eodem occurrens impedit, quo minus in Sabbato fiat Officium de Dominicæ quæ supersit, sed tantum Officium nouem Lectionum impedit Officium Dominicæ; & curandum est, quoad eius fieri potest, ut proprius ad Sabbathum fiat de ea Dominicæ Officium.

11 Excellunt hæ Dominicæ, quibus cedunt etiam Patroni, neque umquam omittuntur, Prima classis idecirco cognominatae, nimirum Prima Adventus & Quadragesimæ, Dominicæ Passionis, Palmarum, in Albis, in quibus decet populum moueri ad mysteria maiora in ijsdem celebrata Redemptionis nostræ tum Officio, tum colore paramentorum. Aliæ minores, idèò dictæ Secundæ classis, cedunt quidem Festis Patroni loci, Tituli Ecclesiæ, & eiusdem Dedicationis, quæ ad afficiendum populum maximè valent; alijs autem minimè cedunt Sanctorum Festis, nimirum secunda, tertia, quarta Adventus & Quadragesimæ, Dominicæ Septuagesimæ, Sexagesimæ, Quinquagesimæ; quarum titum in Proprio de Tempore inuestigabimus.

12 Dominica prima mensium habet rationem potissimum in Breuiario, quia in eo solent ponи initia facrorum Librorum cum suis Responsorijs. Ea igitur prima esse dicitur, que venit in Calendis mensis, vel est proximior (sive ante, sive post) ipsis Calendis; quod si fieret in mense Novembri, deficeret tempus necessarium ad legēdos sacros Libros eidem mensi assignatos, adueniente Dominicæ prima Adventus ante finem Novembri, vt notatum est in Breuiarijs M.S. antiquissimis.

13 Dominica verò prima Adventus est ea, quæ proximior est Feso S. Andreæ, vel quæ venerin ipso Feso, Dur.lib.6. cap. 2. seu, vt cum Radulpho loquar Propos.16. post crastinum sanctæ Catharinæ, neque enim ante crastinum, neque in crastino eiusdem Virginis contingit initium Adventus. De Officio Dominicali dicemus, cùm de Matutino, & alijs.

De Feria. CAP. VI.

1 **F**eria à fando, inquit Rabanus 2. de Instit. Cler. cap. 46 antiquior est Siluestro, ex eodem ibid. de ea apud Tertull. aduers. Psychon cap.8. & cap. 14. vbi ait: Nobis omnis dies, etiam vulgata, consecratione celebratur. Cùm enim horrent fideles nominare dies à diis genium, vel Iudaico more à Sabbatho, primam, secundam Sabbathi, &c. idèò ac si Dominicæ prima Feria diceretur, appellare reliquos dies Feriam secundam, tertiam, &c. retento tantum nomine Sabbathi. Vacante itaque die ab alijs Christi vel Sanctorum Festis, fit de Feria, quod Officium Domini est; ut quicque